

21de Linie „om Maaden, hvorpaa den er kommen til Skipperens Rundskab“, udgaaer.

24de Linie „og hvis han har anført Noget til sit Forsvar, hvori dette da har bestaaet“ forandres til: „eller hvad han har anført til sit Forsvar“.

29de Linie efter „Bidnerne“ udgaaer: „hvilke . . . er optegnet“, og sættes i sammes Sted: „som ved deres Underskrift bekræfte, at de have været tilstede ved den hele Forhandling, og at det Passerede rigtig er tilført“.

Næstsidste Linie „han“ forandres til: „den, hvem Straf er blevet paalagt,“

§ 8 (ny § 9).

„Bødestraf“ forandres til „Straf“.

6te Linie efter „Handelsretten“ sættes Komma og tilføies: „hvortil Skipperen ikke maa nægte ham den fornødne Vandlov“,

3 Slutningen tilføies et nyt Affnit:

„Dphæves en Kjendelse, i hvis Følge der overensstemmende med § 6 er tildeelt en legemlig Revselse, skal Skipperen betale den Vedkommende en Erstatning, som bestemmes af Retten (eller i det ovennævnte Tilfælde af Consulen).“

§ 10.

„eller anden lignende velgjørende Stiftelse“ forandres til: „i Kjøbenhavn eller anden i Søfartens eller de Søfarendes Interesse indstiftet Indretning“,

§ 11.

„§§ 2, 3 og 5“ forandres til „§§ 3, 5 og 6“, „ved at have anvendt Revselsesretten mod det ham undergivne Mandskab, uden at have iagttaget de i § 6 forefrevne Former“ udgaaer, efter „Straf“ (8de Linie) indføies: „uden at have iagttaget de derfor i § 7 forefrevne Former, eller“, efter „Bøder“ indføies „eller“, og Ordene „eller Fængsel paa Bånd og Brød“ udgaaer.

§ 12.

„have og“ udgaaer.

„disse i deres Søfartsbøger“ forandres til: „i disse“.

II forandres til III.

Som første Paragraph i dette Affnit sættes § 16.

§ 19.

„for at bemægtige . . . truffen Bestemmelse“ udgaaer.

§ 20.

Paragraphen udgaaer, og sættes i sammes Sted:

„Den af Mandskabet, som enten ombord eller iland overfalder Skipperen med Vold eller Trudsel om Vold, straffes, selv om der ikke derved er tilføiet denne nogen Skade, med Bøder eller Fængsel.“

„Efter Overfaldet paa Skipperen eller den paa hans Begne Befalende i Udførelsen af deres Dømt eller i Anledning af samme, maa Straffen ikke være under 3 Maaneders simpelt Fængsel, og kan efter Omstændighederne endog stige indtil Strafarbejde af 6 Aar.“

§ 22.

Første Affnit udgaaer, og sættes i sammes Sted:

„Gjør nogen af Mandskabet sig ombord skyldig i en Forbrydelse, skal Skipperen snarest muligt derom optage et foreløbigt Forhør, saavel over den Skyldige, som over dem af Mandskab eller Passagerer, som derom kunne give Oplysning. Er Forbrydelsen begaaet paa fremmed Sted eller i fremmed Havn, skal dette dog kun ske, hvis den indeholder et Brud paa de særlige Forpligtelsesforhold, hvori den Paagjældende staaer til Skibet. Forhøret indføres i den i § 7 ommeldte Bog, under Sagtagelse af de der forefrevne Former.“

III forandres til IV.

§ 23.

„som ere forhyrede for en bestemt Rejse“ udgaaer.